

כתור אור עליון

העלון מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת וארא

כז' טבת תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-16:41

צאת שבת - 17:43

רבינו תם-18:16

מורכבת ואז מדריך את המשתמש ללחוץ על כפתור מסוים להפעלת המערכת. לכן, לאחר שהיו מוכשרים בדרגתם הרוחנית לבצע שליחות על-טבעית, נדרשו משה ואהרן לבצע פעולות אלה באותם זמנים מסויימים, על פי הגילוי האלוקי. להבדיל אלפי הבדלות, ניתן להמשיך את הדבר במשל רחוק, לשימוש הנעשה במאה וחמישים השנים האחרונות בכוחות טבע קיימים כדי לשפר את איכות החיים האנושיים באמצעות מערכות טכנולוגיות ואלקטרוניות המבצעות פעולות פלאיות שנחשבו בעבר לבלתי אפשריות [וכפי שצפה רשב"י בזהר הקדוש פרשת וירא דף קיז ע"א, שיפתחו שערי חכמה בעולם החל משנת ה'ת"ר (1839 למניינם), וכך בדיוק התרחש]. ואם יבוא אדם מן העבר לזמננו, הוא לא יבין כלל מה פשר מעשינו בכלים "המזוהרים" האלה, אלא שבפעולות הניסיות נדרש לא רק מעשה השליחות, אלא גם בחירתו של ה' בשליח, וכמו שכתב הרמב"ם במורה נבוכים (חלק ב, פרק לב). ומכאן מוסר השכל לכל אדם לקיים כל מצוה שבתורה מתוך שמחה עצומה, גם אם אינו מבין את מהלך פעולת כל מצוה והתועלת שהוא מפיק ממנה. שהרי ללא ספק בעת הנחת התפילין מניח הוא על עצמו כלים שה' תכנן, לקלוט באמצעותם אור עליון ולהאיר את נשמתו, וגם בונה הוא בכך את עולמו הרוחני לחיי נצח. ובעת שמירת העיניים והתגברות על כל פיתוי ייצרי, פועל הוא גדולות ונצורות ומפעיל מערכות עליונות של שפע הטבה לעצמו ולכל העולם. וכך גם בשמירת שבת, ובקידוש והבדלה, ומעשה חסד, ואשה הלבושת לבוש צנוע, וטהרת המשפחה, ובכל מעשה טוב שהאדם עושה. שהרי מעשה המצוות פועל בממדים שאינם נראים לעין אדם, ויש בהן השפעות נפלאות שה' בוחר להשפיע דרכן לאדם ולבריאה כולה. אשרי אדם הזוכר זאת תמיד, ומתוך כך סר מרע ועושה טוב באהבה ובשמחה. שבת שלום.

ישנם יהודים החשים חיבור למצוות שבין אדם לחברו, אך אינם מבינים מה התועלת במצוה שאינם רואים מיד את תוצאת פעולתה. אולם, מלבד עצם המחויבות שלנו, הנבראים, לבצע את הוראות בוראנו יתברך, ידוע לנו מתוך התורה עצמה שכל מצוה אינה אלא גילוי סוד טבע במה שפועל בממד הרוחני של הבריאה, לטובת האדם. המחשה נפלאה לכך, נמצאת בפרשת ניסי מצרים. שהנה יש להבין, מדוע כדי להביא מכות על המצרים, אמר הקב"ה למשה ואהרן לעשות מעשה לפני כל נס? במכת דם נאמר (שמות ז, יט): "קח מִטֶּךָ וְנָטָה יָדְךָ עַל מִיַּם מִצְרַיִם". ובמכת צפרדע (ח, א): "נָטָה אֶת יָדְךָ בְּמִטְּךָ עַל הַנְּהָרֹת עַל הַיְאֹרִים וְעַל הָאֲגָמִים". הלא מדובר בנס שהוא מעל הטבע ויכול להתבצע ללא שום מעשה? ובפרט השאלה מתעצמת במכת שחין, בה נאמר (ט, ח): "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן קוּמוּ לָכֵן מֵאֵל הַפְּתִיכִים פִּיִּי כְבֹשׁוּ, וְזָרְקוּ מִשֶּׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינֵי פְרֹעֹה". מפשט הדברים עולה ששניהם לקחו פיח כבשן בידם, אך רק משה זרקו לשמיים. מדוע אם כן הצטווה גם אהרן לקחת פיח כבשן בידיו? אולם, מסביר הסבא מקלם (בתוספת נופך), רצה הקב"ה להראות כיצד צדיקו פועלים במסגרת הבריאה שיצר כדי לחולל בו את הנס. כי לאמתו של דבר, גם הנס וגם הטבע פועלים על פי חוקים שקבע ומפעיל ה' יתברך בעולם. וכשם שזרע הנזרע באדמה לחה, נרקב וצומח ומתפתח בדרך פלאית לפרח בשלל גווים, או שיוצאים ממנו פירות שונים, ואין אנו יודעים כיצד בדיוק הדבר מתרחש, אלא יודעים שחוק הוא בבריאה, שבהיפגש הזרע עם העפר הרטוב, יתחיל להתרחש בו תהליך מרתק שזו תהיה תוצאתו, ואם נניח את הזרע על סלע חשוף, מאומה לא ישתנה בו, כך הטביע הקב"ה בעת הבריאה שפעולות מסויימות בתנאים ובזמנים מסויימים יצרו שינוי במערכות שהורגלנו לראותן באופן מסוים. בדרך משל, כשם שמתכנן יוצר מכונה

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

קצת מהלכות שחיטה וטריפות

כלים שבשלו בהם בשר 'כשר'

אורח חשוב המתארח אצל חברו שאוכל בשר 'כשר', ולכבוד האורח החשוב קנה הבעל הבית בשר 'חלק', אע"פ שהבשר מתבשל בכלים הבלועים מבשר 'כשר', מותר לאורח לאכול שם. ומכל מקום אם ישנה אפשרות מראש ובצורה יפה ונעימה, שבעל הבית יגדיל את הכלים במים רותחים, תבוא עליו ברכה. (קכ) מה הדאיג את הרב?
באחד הימים נודעונו תושבי הארץ, כשנודע שבאחד הקיבוצים מגדלים שפנים למאכל, ה' ירחם.
נכנס בחור אצל הגאון רבי ליב חסמון זצ"ל, המשגיח של ישיבת "חברון", ומצאו דופק באצבע על השולחן בלי לדבר. ידע הבחור, כי כך נוהג הרב כשמצטער הוא מאוד, שאל התלמיד לפשר הענין.

ענה לו הרב: נאמר: "ולא תקיא הארץ אתכם", הנה חושש אני שבשל החטא החמור שנעשה כאן בארץ ישראל של אכילת שפנים, יגרשו אותנו מארצנו הקדושה. מילא - אני, אבל כיצד תוכל אשתי הרבנית החולה ללכת?
כך חש רבי ליב בצורה מוחשית כל כך את חומרו החטא והעונש על מאכלות אסורות.

ילקוט יוסף

סימן רמב - להזהר בכבוד שבת

מספרי מרן הראשל"צ הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

נכון לאכול דגים בשבת. ואם אפשר יאכל דגים בכל סעודה מסעודות שבת, ולכל הפחות בסעודה ראשונה ושלישית. ומי שאינו אוהב את טעם הדגים, אינו חייב להכריח את עצמו לאכול דגים בשבת, כי השבת לעונג ניתנה ולא לצער. ויטול ידיו בין אכילת הדגים לבשר, ויקנח פיו בפה, וישטוף את פיו במשקה. ואם אפשר נכון שישתה איזה משקה בין הבשר לדגים, [שלא ליגע יחד באיצטומכא]. ויש לנהוג כן גם בבשר עוף. ואין צריך לדקדק להקדים קינוח הפה להדחת פיו, אלא איזה מהם שירצה יקדים. ואם אכל על-ידי מולג ורוצה להקל שלא ליטול את ידיו, יש לו על מה שיסמוך, אחר שידיו נקיות. [ילקוט יוסף, שבת כרך א עמוד ז].

ההקדשה המרכזית

לרפואת: מו"ר הרב דוד שלום [בצר] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, ששון בן אסנת, שגיא בן סיגלית לויט, ניב בן אהובה, אריה בן שמחה. ידידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן אריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין רב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה. ולהבדיל לעיני: הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר. אסתר יוכבד בת ריזל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. להצלחת: עם ישראל בחתימתו ונשייתו ולנאולה השלמה בדחמים במרה אמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: המקבל שבת קצת מוקדם וקורא קריאת הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ואחר כך מתפלל תפילת שבת האם מותר לשתות תה או קפה לאחר שקיבל שבת, לפני שהתפלל ערבית של שבת.

תשובה: המיקל לשתות תה או קפה או מים בכניסת שבת לפני השקיעה יש לו על מי לסמוך והטוב ביותר שיעשה תנאי לפני שמקבל שבת (לא בערבית) שמקבל שבת רק למלאכה ולא לשאר דברים כמו שעושה תנאי לגבי תפילת מנחה לאחר שמקבל שבת שמקבל שבת רק לאיסור מלאכה **ולא לגבי תפילה שמועיל תנאי זה.**

מקורות: מבואר בב"ח בסי' רע"א וכן במג"א בס"ק ה' ובתו"ש ס"ק ה' ובמ"ב ס"ק י"א שאם קיבל שבת אסור לטעום כלום עד שיקדש אבל מותר לעשות קידוש ולאכול ואחר כך להתפלל תפילת שבת ובלבד שזה יהיה חצי שעה ויותר קודם זמן של ערבית. אלא שדעת החזו"ע שבת א' עמ' רכ"א שאשה שהדליקה נרות שבת מותר לה לשתות מים או קפה עד השקיעה כיון שאינה מקבלת שבת בהדלקה ואפילו לסובר שמקבלת שבת בהדלקה מותרת והטעם כיון שאיסור טעימה מעיקר הדין הוא רק לאחר תפילת ערבית וביאר שכוונת הב"ח שאסר לאחר שקיבל שבת בערבית הכוונה שקיבל שבת ובנוסף שיטת הרמב"ם שאסור לשתות לפני הקידוש רק יין אבל מים מותר ואף שלא נפסק כמותו בשו"ע בסי' רע"א סעי' ד' אבל במקרה שלנו יש להקל כיון שאין זו אלא רק קבלת שבת ביחיד ולפי זה המיקל יש לו על מי לסמוך. ואין הבדל בזה בין איש לאשה. ולרווחא דמילתא יש לעשות תנאי שמקבל שבת רק לאיסור מלאכה ולא לשאר דברים שלכן פסק בחזו"ע שבת א' עמ' רסו' לגבי לקבל שבת ולהתפלל מנחה לאחר מכן שיכול ויתנה שמקבל שבת רק לאיסור מלאכה ולא לגבי תפילה ואף בזה נראה שיעשה כן. וכל זה לפני שהתפלל ערבית וענה ברכו.

היה זה בימי הקיץ הלוהטים של חודש תמוז. חם כבד שרר ברחובות בני ברק. כל העוברים והשבים נגבו את זעתם, מנסים למהר למצא מקום ממזג בו ישיבו את נפשם ויתרעננו מעט. גם בתוך היכל ישיבת פוניבז' שרר חם מהביל. כל אחד מהלומדים נסה להתקרב עד כמה שנתן ולהנות ממשב הרוח העלוב שהפיקו המאזינים הגדולים שנצבו בפנות האולם. מדי פעם היסט המאזינים לכאן ואחר, כך שכל אחד יתנה ממנו מעט... והנה נפתחה הדלת, ואל האולם נכנס ר' אהרן לייב שטיינמן. הוא נגש מיד אל הסטנדר הנצב ליד ארון הקדש, מוכן ומזומן להתחיל בשערו היום. אחד התלמידים, שרצה לכבדו ולהקל מעליו, הביא מאזינים קטן שהיה עמו וכן אותו למול פני ראש הישיבה, בטוח כי בכך ייטב לו. הרב, שהלווה היה מטבעו, נזקק מיד והצטנן מן הרוח, אולם לא רצה לפגוע בתלמיד שהתאמץ בעבורו, ולכן לא אמר מלה והמשיך ללמד למרות הצננה שחש. כך היה יום יום: התלמידים מכנינים את המאזינים למולו, והוא - סובל בדומיה. עד שבאחד מן הקימים פגשה הרבנית תלמיד אחד מהישיבה, ובקשה ממנו לחוס על בעלה ולשמור שלא יכנו מולו את המאזינים, ורק אז חדל המאזינים להזיק לרבנו. ועוד ספר נכדו, כי בשנות זקנותו התקיים מדי שבת בשבתו מניין לתפלות שבת בביתו של רבנו, וזאת מפאת חלשתו הרבה ואי יכולתו ללכת לבית הכנסת ברגליו. ידע הרב כי המתפללים כלם סובלים מן החום הרב של בני ברק ורוצים מאוד להנות מן המזגון. לפיכך אמר לגבי הבית להותיר את המזגון דולק בזמן התפלות, בכדי להנות את המתפללים הרבים. כדי שלא יצטוו ויחלה מהם, נהג ללבש בגד חם או מעיל בזמן התפלות, והעקר שלאחרים לא תגרום שום עגמת נפש בגללו. בנוסף לכך היו מתקיימים בביתו שעורים רבים, ובימות הקיץ הקפידו בני הבית לכוון את המזגנים במדה מועטת בכדי שלא יזיקו לרבנו. אולם הרב, כשצא משיחו מהלומדים סובל מן החום, בקש שיתקליקו את המזגון לטובת הלומדים. מדי ק"א, אף שהיה נחלה מעט מחמת המזגנים, בכל זאת שלם מכספו הפרטי את חשבון החשמל, והכל למען האחרים.

יצאת מהעבודה וראית שטר רשם דו"ח לרכבך! ניגשתי אליו ושאלתי אותו אם הוא יכול לומר? הוא ביטאה חיין אלי חיין שטני ושם את הדו"ח מתחת לרגלי. שאלתי אותו אם החיין שלוא מפחיד את אשתי? הוא ביטאה הפסיק לחיין ורשם עוד דו"ח בלעם, שאלתי אותו אם הוא יודע לכתוב משפט שלם בלי שגיאות? כתיב? הוא ביטאה רשם בכעס עוד דו"ח. שאלתי אותו אם הוא בטוח שהוא לא עובד תחת השפעת אלכוהול? הוא ביטאה רשם עוד דו"ח. אחרי הדו"ח העשירי שרשם, שב לחיין ואמר לי: "זהו, זה ילמד אותך לקח" "בהחלט לומדת" ענית לו "כי כמעט פיספסתי את האוטובוס" ורצתי משם מזריין אותו ...

מתפלל נכבד,
כשאתה תופס מקום ישיבה
אלו הילדים שלך,
אתה מרגיש את מצבונם של כל
הילדים שתופסים מקום אלו
הילדים שלהם כשאתה מחפש
מקום.
בברכה, הגבאים

משגע אותי שהשכנה
בועקת כבר שעה על בעלה
ואני לא מצליח להבין מילה
אחת ממה שהיא אומרת!

ידעתי היקרה,
בואי וברצוני אנין לאסוף אותך אל 40 יום
לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות
בנושא הצניעות
מפי הרבנית רות שמש תליט"א
03-6171121
את"כ ארבל"א לרבית 1-1 ארבל 2

אושר הוא כמו מרמר.
כשאתה רודף אחריו, הוא בורח.
אבל כשאתה יושב בשקט,
הוא עשוי
לנחות על
כף ידך.

בואי תתחברי
לקו הישועות
(הלכות צניעות
וסיפור ישועות)
3 דקות ביום
מצילות חיים
ותראי ישועות
בכל התחומים